

bøjelig til at gaa ind paa en Forøgelse af Militærudgifterne, og dette er jo en indirekte Militærudgift. Jeg tror alligevel, at det er en Art Militærudgifter, man fuldt ud kan forsvare at gaa med til. Saa længe man holder en Hær og en Flaade og navnlig en Hær og Flaade, der bestaa af værnepligtigt Mandskab, synes jeg for mit Vedkommende, det er en daarlig Moral ikke at lønne dette Mandskab tilstrækkeligt og ikke at stille det i Sygdomstilfælde saaledes, som man vilde stille civile Folk.

Hvad Enkeltheder i selve Lovforslaget angaar, er der jo den Fordel her, at de pekuniære Ofre, som skulle bringes, ere forholdsvis smaa. Naar man ser hen til, hvad det koster at opføre dette Hospital, ser man jo, at den Sum, som skal bruges, nemlig 700,000 Kr., haves paa Forhaand. Der skal altsaa ikke nogen Nybevilling til. Den er bragt til Veje allerede fra meget tidlig Tid og er gennem Lov beslaglagt saaledes, at den kun kan bruges til Opførelse af et Søværnshospital. I Lov af 9de April 1851 bestemtes det, at „Søkvæsthusets Midler skulde inddrages i Statskassen til Fordel for Invalidefonden osv.“ Forslaget vil altsaa ikke medføre direkte Udgifter for Statskassen, thi, saa vidt jeg har kunnet se i hvert Fald, kunne disse Penge ikke anvendes til anden Brug. Hvad der naturligvis vil medføre nogen Forøgelse i Udgifterne, er Driften. Da det er nøjagtigt motiveret i Lovforslaget og fremhævet, hvor meget det kan blive, skal jeg ikke komme ind paa det her, men skal dog sige, at der vil kunne spares endda noget mere maaske, end her staa i Lovforslaget, idet der paa det nuværende Hospital findes en Inspektør, en Portner og forskellige Funktionærer, der sortere under Søværnet, som ville bortfalde, naar man faar dette Hospital. Det vil endvidere medføre, hvad der vil have en Del Betydning for Marinens Læger, at de ville kunne faa den Uddannelse, de trænge til og i mange Henseender kunne have godt af, paa et saadant Hospital. Jeg skal derfor paa mine egne Vegne tillade mig at anbefale dette Forslag, jeg tror, det vil have stor Betydning, hvis det bliver gennemført.

Oscar Hansen: Det er noget vanskeligt ud fra det Materiale, den højtærede Minister har givet Tinget, straks at danne sig et Skøn om, hvorvidt det vil være rigtigt at gaa til at gennemføre Bygningen af et enkelt Hospital som dette, eller om man

ikke stod sig ved at overveje Hospitals-spørgsmaalet som en stor Helhed. Der arbejdes jo paa at faa en Forandring i vore Hospitalsforhold, der staaar i en vis Sammenhæng med den, der foreslaas her af den højtærede Marineminister, og det kan som sagt være tvivlsomt, om det vilde være rigtigst at begynde med at træffe Bestemmelse om Bygningen af et enkelt af disse Hospitaler. Det havde været ønskeligt, om den højtærede Minister, der jo dog paa Forhaand maatte vide, at der her i Tinget er stor Velvilje over for alt, hvad der vedrører de værnepligtiges Sundhedsforhold, havde givet os noget mere Materiale til at vurdere Betydningen af, at vi her skulle i hvert Tilfælde begynde Drøftelsen af det, nemlig det rigtige i nu at skride til Bygningen af et nyt Hospital for Søværnet. Denne Vanskelighed, hvori man saaledes er kommen af Mangel paa Materiale, haves ikke ved de Bemærkninger, med hvilke den højtærede Minister ledsager sit Lovforslag. Jeg tror at kunne sige, at disse Bemærkninger ere mere af apologetisk Natur, Bemærkningerne til Lovforslaget er et varmt Forsvar for den Tanke, paa hvilken Lovforslaget er bygget. Alt det nuværende fremstilles som forfærdelig kulsort, og det fremtidige som lyserødt, og det kan ogsaa godt være, at det forholder sig saaledes; men det havde været ønskeligt, om de positive Oplysninger i Bemærkningerne havde været af mindre ensidig Natur og ikke saa stærkt havde søgt at hamre ind i Hjerne, at et saadant Hospital bør bygges nu, men ganske rent og nøgternt havde fremdraget nogle flere Forhold vedrørende Hospitalets Bygning, end der er. Jeg skal paapege nogle ganske enkelte af Ejendommelighederne ved Bemærkningerne. Der findes saaledes omtalt, at saafremt det ny Hospital bliver bygget, ville de aarlige Vedligeholdelsesomkostninger til Bygningerne være 5,500 Kr. Saa vi nu op paa Statsregnskabet og Statsrevisionens Betænkning, viser det sig, at Vedligeholdelsesomkostninger til de nuværende Hospitalsbygninger ere 1,500 Kr.; men om de nuværende Hospitalsbygninger siges der, at de ikke opfylde de simpleste Krav, der maa stilles til et Sygehus. Det er en gammel Bygning, der er fuld af Svamp, der er ingen Luft, der er ingen Lys, der er ingen Ro osv. Det ser underligt ud, at en gammel elendig Kasse som den nuværende Bygning kan vedligeholdes for 1,500 Kr., medens der derimod til et nyt og efter alle hygiejniske Fordringer bygget Hospital stilles Fordring om 5,500 Kr. i aarlige Vedligeholdelsesudgifter alene til